„Nönna pikk kui su walge mära körra peeretab,"
ütelnud I jumal. (wana mees). Mees lähnud nüüd
tüd mööda edasi, warssi tulnud üks maha langenud
puu tii päel ette; hobene karanud üle puu ja peeretanud
mees ütelnud: „Oh sa Jumal!" Üks iga elatud, mis
sii kaks enam on. Lähnud edasi tulnud üks
weike kraaw wasta, hobene karanud üle, ja jällegi
tehnud tagumine ots „törtsti," mees ütelnud:
„Oh sa Jumal! Kaks iga elatud, mis sii üks
enam on. Mees lähnud edasi, pärast löppnud tii
ära ja üks mäda soo tulnud wasta. Hobene jäenud
jalgu pidi mäda maasse ja peeretanud kolmat körda.
Mees mötelnud nüüd on köik kolm iga elatud ja nüüd
ma suren. Selle pärast lasnud pikali maha ja ei
ole enam lügutanudagi, kartes et ehk siis tuleb elama.
Hundid tulnuwad aga hobese kallale ja söönuwad
juba poole hobest ära, mees kuulnud küll aga ei
ole tulnud hobesele appi, selle pärast et tema
surnud on. Kolm meest lähnuwad säelt mööda

ja nähnuwad et hundid söövad hobest ja mees isi
seliti maas; lähnuwad juure waatama, et mis
wigurid see mees säel teeb. Aanuwad et tule üles
hundid söövad juba poole hobest ära. „Ei ma ei saa
tulla ma olen surnud," ütelnud mees. „Kui sa
surnud oled, kuda siis weel köneled," ütelnuwad
wöerad mehed. Mees ütelnud: „Mina olen töeste
surnud, Jumal ütles mulle et mina pean
kolm iga elama, ja nüüd on mull nüd kolm
iga elatud. Wöerad mehed ütelnuwad: „Anna
meile pange wiina raha, siis meie teeme sulle jälle
elu sisse." Mees lubanud hea meelega pange wiina
raha anda, kui aga elusse saaks. Wöerad hakanu=
wad „surnut meest," malkadege kolkima, mees karanud
walupärast ülesse, ja tänanud wöerid et nüd
nönna head olnuwad ja temale elu tagasi annuwad.
Ta andis neile lubatud raha kätte ja päele kaubagi.
Wöerad mehed joonuwad päele selle körtsis nii kaua
kui raha otsas, ja naernuwad mehe rumalust.
Mees aga uskunud ikka et tema surnud olnud. J. Kurs.
Saadjärwelt